

ŽIVOTOPIS PANA ZDEŇKA JENÍKA

Pan Zdeněk Jeník se narodil 10. března 1964 v Karviné do rodiny ředitele střední školy a učitelky základní školy.

V době, kdy poprvé začal vnímat události, které se týkaly názorů jeho rodičů, tak jeho otce roku 1969 vyhodili z práce, protože nepodepsal tzv. souhlas se vstupem spřátelených vojsk, neboli souhlas s okupací Československa vojsky Varšavské smlouvy. Po výpovědi dlouho nemohl najít pracovní pozici své úrovně, rodině tak odpadla jedna část pravidelného příjmu, což vedlo k přestěhování rodiny do Krnova, do malého domku, kde pak žili i s prarodiči z otcovy strany.

Po dokončení základní školy v Krnově však ani jemu, ani jeho dvěma sestrám nebylo umožněno studovat na gymnáziu, proto nastoupil na střední ekonomickou školu v Opavě. V době studií si nemohl nevšimnout situace okolo Charty 77, a také skutečnosti, že se k této iniciativě většinová společnost (hlavně pod vlivem zuřivé komunistické propagandy) obrátila spíše zády.

S vysokou školou to nebylo jinak než se střední, a tak po maturitě a dvou odmítnutých přihláškách na vysokou školu začal pracovat ve slévárenském skladu strojírenského podniku, díky čemuž mohl jít na vojnu pouze na 5 měsíců.

Mezi akce, kterých se rozhodl zúčastnit navzdory překážkám oficiálních úřadů, řadí mimo jiné pohřeb básníka a nositele Nobelovy ceny Jaroslava Seiferta, kterého komunistický režim odsunul do ústraní právě pro podporu Charty 77. Od té doby pan Jeník pomáhal rozšiřovat informace o Chartě 77, přepisoval zakázané knížky a sám přispíval do samizdatových časopisů.

Paradoxně největší šikanu od StB zažil kvůli demonstraci, která byla plánována na výročí okupace dne 21. srpna 1989, ale která se vlastně vůbec neuskutečnila. Pan Jeník byl spolu se svými přáteli uvězněn na 12 hodin a vyslýchán, kdy mu bylo i vyhrožováno s ohledem na osud jeho dvou malých dětí.

Na začátku roku 1989 už společnost doufala, že po vzoru Polska a Maďarska dojde také u nás ke změně režimu. Vše proběhlo na podzim 1989, kdy nejdříve vypukly demonstrace v Praze. A právě s velkým organizačním přispěním pana Jeníka a po jeho návštěvě Ostravy se podařilo uspořádat demonstrace také v Opavě a Krnově, kde se podařilo uchránit spontánní charakter protestu před snahou vedení národního výboru o přivlastnění si demonstrace. Poté pan Jeník a organizátoři na setkání přečetli stanovisko Občanského fóra a požadavek na generální stávkou, která byla vyhlášena na 27. listopadu 1989.

Sametová revoluce byla pro pana Jeníka zázrakem a znovuzrozením. Po pádu režimu byla zrušena cenzura a pan Jeník cítil potřebu založit svobodné noviny (už během sametové revoluce začal s kamarádem vydávat Krnovského kurýra). Nejprve se pokusil nastoupit do tehdejších okresních novin, ale jelikož neměl šanci změnit zavedené pořádky a návyky komunistických redaktorů, rozhodl se založit úplně nový týdeník. Tak vznikly nejprve Krnovské noviny, poté týdeník Region a nyní je vydavatelem týdeníku Region Opavsko.

Jeho hlavním životním mottem je, že člověk byl stvořen ke svobodě. A ten, kdo svobodu k životu nepotřebuje a je ochoten ji vyměnit za nesvobodný, ale pohodlný život v totalitě, člověkem v pravém slova smyslu není.